

Jerzy Kuśnierz

Tyszowce, woj. zamojskie. Stanowisko 25A

Informator Archeologiczny : badania 21, 74

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 25A

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Zamościu

Badania prowadził mgr Jerzy Kuśnierz. Finansował NKZ
w Zamościu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe
kultury trzcinieckiej.

Badaniami objęto odkryte w 1985 i 1986 r. trzy kopce: nr 24, 26 i 27. Kurhan nr 24 o wysokości 0,7 m i średnicy 20 m nosił ślady rabunkowego wkopu, który zniszczył więszką część centralnie położonej jamy grobowej. W ocalałej, południowej części tego obiektu znaleziono bogato zdobione, cienkościenne naczynia o cechach budowy charakterystycznych dla strefy przemieszania kultury trzcinieckiej i komarowskiej. W nasypie kopca odkryto ponadto wczesnohąrzową, gładzoną siekierkę krzemienią, zniszczoną siekierkę z łupku, złamany sierp krzemienisty, drapacze, wiotry i odłupki krzemienne oraz liczne skorupy naczyń. Kurhan nr 27, o wysokości 0,35 m i średnicy 14 m, zawierał dwa szkielety zwierzęce wkopane po usypaniu kopca. W nasypie znaleziono dwa zniszczone naczynia kultury trzcinieckiej, fragmenty dwóch toporków kamiennych oraz dwa neolityczne przedłutki. Kurhan przykrywał przesycony węglem i polepą obiekty kultury pucharów lejkwatych i kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej.

Kopiec nr 26 okazał się sztucznym wzniesieniem powstałym na resztkach zniszczonej w czasie ostatniej wojny chaty. Znaleziono polepę i cegły z pieca i komina.

Kurhany nr 24 i 17 przebadano w całości, w kopcu nr 26 rozkopano jedną ćwiartką.

Materiały z badań zostaną przekazane do Muzeum Regionalnego w Tomaszowie Lubelskim

Badania na cmentarzysku będą kontynuowane.

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 25B

patrz
neolit

WACHOCK
woj. kieleckie
Stanowisko "A"

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Kielcach

Badania prowadził mgr Jerzy Lejawa. Finansował WOAK
w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Ślady osady neolitycznej i ciepłopalnego cmentarzyska kultury łużyckiej /przełom epoki brązu i żelaza/.

Stanowisko odkryte w maju 1987 r. podczas akcji weryfikowania stanu zachowania stanowisk na terenie rezerwatu archeologicznego "Rydno", oraz w pobliżu rezerwatu.

Położona jest na wydymionym cyplu lewej krawędzi doliny rzeki Kamiennej, na zachód od Wachocka i na południe od linii kolejowej Skarżysko - Ostrowiec Świętokrzyski, założono dwa wykopy sondażowe /2 x 5 m/.

Wykop I dostarczył drobne ułamki ceramiki kultury łużyckiej oraz pojedyncze przepalone kostki. Ułamki nie tworzyły skupisk, wystąpiły rozrzucone po całej powierzchni wykopu. Zalegały głównie w warstwie humusu. Wystąpił jeden obiekt, był może spągowa partia jamy zniszczonego grobu ciepłopalnego. Nie zarejestrowano pozostałości stosu ani żadnych węgliaków.

Wykop II dostarczył jedynie nieliczne ułamki ceramiki oraz dwa odłupki krzemienne.

Wyniki badań dokumentują końcową fazę procesu niszczenia stanowiska. Rozpoznano pozostałości zniszczonego cmentarzyska ciepłopalnego kultury łużyckiej oraz ślady osadnictwa neolitycznego /kultury pucharów lejkwatych?/.

Badania będą kontynuowane.